

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 7809

гр. София, 19.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ Т. ШУШКОВ

като разглежда докладваното от МЕТОДИ Т. ШУШКОВ Частно гражданско дело № 20231110101970 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.417 ГПК

Образувано е по заявление вх.№8824/12.01.2023 г. на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД срещу Г. А. А. за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист по договор за кредит, с което се претендират и следните суми: 30.68 евро (с левова равностойност-60,00 лв.)-разноски за връчване на нотариална покана за предсрочната изискуемост, както и 180,00 лв.-юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно чл.7, ал.3, изр.І ГПК „Съдът служебно следи за наличието на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител“, а заявлението се отхвърля, когато „искането е в противоречие със закона или с добрите нрави“ (чл.411, ал.2, т.2 ГПК) или „се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител или е налице обоснована вероятност за това“ (чл.411, ал.2, т.3 ГПК).

Процесният договор е сключен при действието на ЗПК-2010 г.

Заявлението е частично неоснователно.

Претенцията за посочените разноски е незаконосъобразна.

1. Чрез претендирането на тази сума се иска длъжникът да заплати допълнителна сума за забава, различна от претендираната със заявлението мораторна, което е в противоречие с императивната разпоредба на чл.33, ал.1 ЗПК, според която при забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. Уговарянето в договора на такси, които се дължат при забава всъщност представлява забранено от чл.33, ал.1 ЗПК уговаряне на мораторна неустойка (в същия смисъл-Определение от 18.01.2021 г. по ч.гр.д.№440/2021 г. на СГС-VI отд., Определение №1393/24.07.2021 г. по ч.гр.д.№5821/2021 г. на СГС, I-M с-в, Определение №1689/11.08.2021 г. по ч.гр.д.№9751/2021 г. на СГС-VI-A с-в., Определение №1854/04.03.2022 г. по ч.гр.д.№1207/2022 г. на СГС-IV Д възз.с-в., Определение №9151/21.09.2022 г. по ч.гр.д.№9346/2022 г. на СГС-III В възз.с-в и мн.др.).

Съгласно чл.33, ал.1 ЗПК „При забава на потребителя кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата“-от ясния текст на нормата („при забава...“) безпротиворечиво следва, че в предметния ѝ обхват попадат всякакви

вземания на кредитора, който той претендира от потребителя в хипотезата на забава на последния по договора-независимо дали се касае за мораторна неустойка или пък за разноски по договора по смисъла на чл.76, ал.2 ЗЗД, които са уговорени като задължение на потребителя при или поради изпадането му в забава.

Макар и наречени разноски, дължимостта на тези суми е обвързана с неизпълнение на задължение по договора, което противоречи на разпоредбата на чл.33 от ЗПК-платената такса за връчване на волеизявлението на банката за обявяване на предсрочната изискуемост по кредита се претендира при изпадането на длъжника в забава, поради което също попада под забраната на чл.33 ЗПК.

2. Обявяването на предсрочна изискуемост за задълженията по процесния договор е типично действие по управление на кредита, поради което претендирането на тази платена от заявителя такса за уведомяване (макар и наречена разноски) е изрично забранено от разпоредбата на чл.10а, ал. 2 ЗПК, забраняваща на кредитора да изисква заплащане на такси и комисиони за подобни действия (така-Определение №1854/04.03.2022 г. по ч.гр.д. №1207/2022 г. на СГС-IV Д възз.с-в.); клаузата, която възлага тези разноски на длъжника, е нищожна поради противоречие с чл.10а, ал.2 ЗПК.

3. Разпоредбата на чл.309, ал.1 ТЗ очевидно не може по никакъв начин да обоснове претендираното задължение, а позоваването на нея е явно неоснователно-заявителят е търговец, длъжникът-потребител по смисъла на §13, т.1 ЗПК и чл.9, ал.3 ЗПК, договорът попада в приложното поле на чл.1 и 3 ЗПК и не са налице изключенията по чл.4 ЗПК, поради което приложението на ТЗ е дерогирано-както поради специалния характер на ЗПК спрямо ТЗ относно потребителите-страни по договори с търговци, така и съгласно изричната разпоредба на §1 ЗЗП.

4. Съгласно чл.78, ал.8 ГПК, приложим и в заповедното производство, „В полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ.“

Съгласно чл.26 от Наредбата за заплащане на правната помощ (НЗПП) „За защита по бързи производства, заповедно производство и производства за обезпечение на бъдещ иск възнаграждението е от 50 до 180 лв.“-следователно **неговият размер не зависи от материалния интерес по делото.**

При сезиране на съда със заявление по чл.417 ГПК първоначално единствената процесуална дейност за защита интересите на заявителя в производството е изготвянето на заявлението по нормативно утвърдения образец и депозирането му в съда с прилагане към него на съществуващ документ по чл.417 ГПК, поради което съдът определя следващото се юрк.възнаграждение в минималния размер по чл.26 НЗПП.

Заявлението следва да се отхвърли и частично относно претендираните разноски-съответна на отхвърлената част от заявлението: за държавна такса и юрк.възнаграждение.

По изложените мотиви и на основание чл.413 ГПК Софийски районен съд

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление вх.№8824/12.01.2023 г. на ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД срещу Г. А. А., за следните суми: 30.68 евро (с легова равностойност-60,00 лв.)-разноски за връчване на нотариална покана за предсрочната изискуемост, както **в частта му** относно искането за присъждане на държавна такса от 1,20 лв. (над дължимата държавна такса от 128,08 лв. до пълния претендиран размер от 129,28 лв.) и за присъждане на

юрк.възнаграждение по делото в размер на 130,46 лв. (над дължимото юрк.възнаграждение от 49,54 лв. до пълния заявен размер-180,00 лв.).

Разпореждането подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____